

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 101.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392159984/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

hvor han havde stået den første Gang, han kom, og hvor Mester Linné havde taget så venligt imod ham. Nej, det var Synd, de gjorde — han skottede ængsteligt op ad den skumle Bygning, som ventede han, den skulde styrte ned over dem til Straf. Men fæst og rolig lå den med alle sine slukte Vinduer.

«Herom,» Sigurd halede ham med om bag Huset, til den høje Trægruppe ud mod Engene. Ude fra den mørke Slette kom Stormen farende og rev og sled i de strittende, sorte Kroner, så de svajede ind mod Huset.

«Her skal vi op — den lange Stamme med Grenene bruger vi, deroppe fra kan vi se helt ind til ham,» han lo og pegede op mod Taget. Der knejste den brede Kvist med sit oplyste Vindue, vendende Front mod Mørket og Stormen. Tue kunde høre Regnen knitre på Ruderne.

Sigurd begyndte at entre opad, smidig som en Ål snoede han sig rundt om Stammen, snappede efter Grenene og stødte fra mod Barkens Furer og Sprækker. Tue betænkte sig endnu en Gang, han skottede ud til Siden — de mørke Enge derude ængstede ham; så kravlede han bagefter. Snart optog Kampen for at komme op hele hans Opmærksomhed, ti Stammen var våd og glat af Mos, og Blæsten trykkede ham ind til den, så han mærkede dens klamme Kulde på sit Bryst.

Ovenover kaldte Sigurd: «Kom nu her — tag min Hånd — dette her er du nok ikke vant til — sådan, o hiv! o høj!» lo han og hev til; så sad Tue ved Siden af ham midt imellem de lange, strittende Grene, der suste og raslede omkring dem. Men her fra Mørket og Kulden søgte deres Øjne ind ad den oplyste Rude, ind i Kvistværelset, som de helt kunde overse.

Ak, det var altså Mester Linnés Stue — så fattig! så fattig! Intet Tæppe over det hulslidte Gulv, nøgne,